

כשאין מזל אין מזל. הערב הוגד לי שהרכבת נתאחרת
 כחמש-עשרה שעות, ורק מחר נצא (אם?) לדרך. הכרטיס לאנקרה
 עולה 49,5 לירה תרכית, בעד האכסון שלמתי 4,25 לי"ת וסברק
 לאנקרה 3,58 לי"ת, אגרת 0,12 - ס"ה 7.95 לי"ת. בעד כרטיס
 הנסיעה עלי יהיה לשלם לקונסול התרכי בקושטא. מתברר שזה אין
 כלל סוכנות הל גתיב האוויר הבריטי.

יום ב', י"א כסלו תש"ה - 27.11.44

צודני באנקרה, הרכבת, אומרים, תצא בצהריים. באחת-עשרה
 וחצי מודיעים שהרכבת תהיה באחת וחצי.
 - סוף סוף נסתלקתי מאדנה, באחת וחצי התישכתי בקרון, אולם
 הרכבת טרם באה. בהכנסי לרכבת היו לי 43 לי"ת. באדנה הוצאתי
 31,5 לי"ת. - רבע לפני שבע זזנו סוף סוף.

יום ג', י"ב כסלו תש"ה - 28.11.44

בתשע בבוקר הגעתי סוף סוף לאנקרה. ע"י הרכבת חיכו
 לי שני חברים מבולגריה, חייטוב ואשכנזי, עובד בנק עותומן מאיר.
 אהוד נמצא בקושטא. הוא מיד טלפן על 600 הנוסעים שנעכבו מבולגריה,
 סבעים סהם כבר חיילים. כל סמסלה מסילה אחריות על השניה. הנוסע
 מבולגריה חייב לחתום שאין לו סוף תביעה חסרית סמססלה או סאנסים
 פרטים - חתימה זו ספריעה הרבה לעליה. בכלל על העולה להסיג 13
 תעודות לפני יציאתו.

אהוד טלפן לי שלוש פעמים, וגולדין פעם. לדברי אהוד כאילו
 יש הודאות אלא שהרוסים פנו לשאלה לאנגלים לאיזו מסרה אני נוסע.